

עפ"ג 14/02/21882 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ג 14-02-21882 פלוני(אסיר) נ' מדינת ישראל
בפני הרכב כב' השופטים עוזד גרשון [אב"ד] כමאל סעב תמר שרון - נתNAL
המעורער
פלוני (אסיר) ע"י ב"כ עזה"ד גב' ראניה סרוגי
נגד
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
המשיבת

פסק דין

השופט עוזד גרשון [אב"ד]:

1. לפנינו ערעור על חומרת העונש שנגזר על המעורער מר פלוני על ידי בית משפט השלום
חיפה (כב')
השופט ד"ר זאיד פלאח) בת"פ 2252-07-12 ביום 13.1.2014

2. המעורער הועמד לדין בפני בית המשפט קמא, יחד עם שני נאים נוספים, על פי כתוב
המתוקן המכיל שני אישומים. באישום הראשון ייחסו למעורער עבירות של ניסיון
להתפרצות למגורים, קשרת קשר
לעשה פשע והזק לרכוש בצד. באישום השני ייחסו למעורער עבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע.

העובדות בהן הודה המעורער הן כדלקמן:

ביום 21.6.2012, בשעות הבוקר, קשרו המעורער ושני הנאים האחרים קשר לבצע פשע, היו התפרצויות
לדירה ברוח' פלמ"ח בחיפה. הם הצטיידו ברכב מצובשי ובכלים שונים הכוללים מברגים, מגבה (ג'יק), פנסים,
מסורים, מספרי פח מבוץ ולום ונסעו יחדיו
לרחוב פלמ"ח כשלושת הנאים ברכב והנאם מס' 1
נווג בו.

במה שלאמור לעיל, סמוך לשעה 10:50, כאשר הגיעו הנאים ברכב לרוח' פלמ"ח הם
שוטטו
באמצעות הרכב בין כתובות שונות באופן שבכל פעם העמידו את הרכב במיקום
אחר ברחוב, ירדו מהרכב
ושוטטו בمكان חנייתו באופן רגלי לזמן קצר. לבסוף החנו
הנאים את הרכב סמוך לבניינים מס' 22 - 24.

במה שלאמור, ניסו הנאים להתרוף, בכוונה לגנוב, לדירתה של המתלוונת
בקומה הראשונה בבניין מס' __ בואפן שבעת שהמעורער והנאם מס' 3
(ニסים אוחנה) המתלוונת בסמוך
לדירה, ניגש הנאם 1 לרכב נטל מתוכו את הג'יק, מסרו
למעורער ולニסים אוחנה ושב לרכב.

עמוד 1

במהמשך חדרו המערער וניסים אוחנה למרפסת הדירה המוקפת בגדר ונוולה בשער. הם עיקמו סוג אשר מחוץ לחילון המטבח ופתחו את החלון. כל זאת כאשר הנאשם 1 ישב ברכב ושומר לבב יופרעו המערער ואוחנה. בהמשך לאמור לעיל, הגיעו לחניית הבניין שכנה של המתלוננת וכשהה חנה את רכבו בחניית הבניין הבחן במערער ובנאים 3, התעורר חשו והוא החל לצלם באמצעות הטלפון הסלולארי שהוא ברשותו.

המערער הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן וביקש לצרף תיק נספף, ת"פ (שלום חיפה) 40807-05-13 שבעודותו הודה. בתיק זה יוכסו למערער עבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת הזוג.

בית המשפט קמא גזר על המערער, בגין העבירות בהן הודה בשני התקקים, את העונשים שלහן:

א. 18 חודשים מאסר לריצוי בפועל בגין ימי מעצר מיום 21.6.12 עד ליום 2.7.12
ו-ימי מעצר מיום 20.5.2013 ועד ליום גזר הדין.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים וה坦אי הוא שהמערער לא יעבור בתוך תקופה זו עבירה מן העבירות בהן הורשע בשני התקקים שבಗינםណון.

.3 טענות המערער

המערער הגיע את ערעוו בעצמו, מבלי להיות מיוצג על ידי עורך דין. בהחלטתי לسانגוריה הציבורית להעמיד למערער סניגורמן הסגנoria הציבורית.

ואכן, בדיון בערעור שהתקיים בפנינו הטייצה בשמו של המערער עו"ד גבי ראניה סרגוי, אך היא לא הגישה נימוקי ערעור כתובים בשמו של המערער.

המערער טען כי אימו וחותנתו (המערער כתוב בהודעת הערעור "חמותי") חלו במחלה הסרטן וסבלו "סורים קשים. לטענתו, חותנתו נפטרת ביום 20.1.13 וסמן לאחר מכן נפטרת אימו של המערער. לדבריו, אשתו נכנסת לדיכאון והיה לה קשה ל��פקד כאם וכרגע והוא עצמו היה מאוד מדוידך "והיה ברור שחייבנו הגיעו בדרך לא מוצא עד שב- 20.5.13 אחריו ויכוח קולני ודחיפות וקלות אשתי התקשרה למשטרה, השוטרים שבאו והתענינו מה קרה ואמרו לי אל תdag אナンכו רק לוקחים אותך לתחנה כדי לשנות לך כתובות מעצר בית ומשחררים אותך וזה לא קרה עד היום".

המערער טען כי הוא נשוי לאשתו קרובה ל- 30 שנה וכי הם רוצים לחיות טוב ולשкам את נישואיהם. לדבריו יש לו 3 ילדים שאחד מהם הוא בן 15 הנמצא "בתקופה מאוד עדינה בחישו והוא זקוק מאוד לדמות אב

בקרבתו".

המערער ביקש ליתן לו "צ'אנס חד פעמי" שלטענתו לא קיבל מעולם. הוא ביקש להקל בעונשו והבטיח שלא יחוור יותר למאסר מאחרוי סORG ובריה. הוא כתב כי הוא מביע חרטה עמוקה וכנה על מעשי.

סנגוריית המערער, עו"ד גב' סרגוי, טענה כי על המערער הוטלו 18 חודשים מאסר לרצוי בפועל ועל הנאשם מס' 3 בתיק האמור (**ニיסים אוחנה**) הוטלו 10 חודשים מאסר. מכאן הסיקה באת כח המערער כי המערער נדון בגין העבירות שבתיק המקורי ל-10 חודשים מאסר ואילו לגבי עבירות האלם"ב הוא נדון ל- 8 חודשים מאסר.

הсанגורית הוסיף וטענה כי על הנאשם מס' 1 (**צ'ין לוי**) הוטל עונש של 6 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות. לטענותה, בעניין שותפו לדבר עבירה של המערער, הנאשם מס' 1, (**צ'ין לוי**) הוגש תסקיר חיבוי. לדבריה, שנמסכו על אינפורמציה שנמסרה לה על ידי המערער, עמד לחובתו של צ'ין לוי צו מבחן שהוטל עליו בתיק קודם בגין עבירות רכוש **"ולמעשה התקיק שלו בשל זהה נמצא בפרקיות קבלת עדמה ביחס לאירוע"**.

באת כח המערער טענה כי טעונתה המרכזית היא טענת אפליה בין המערער לבין הנאשם מס' 1 הנ"ל.

באת כח המערער טענה כי התסקיר הראשון בעניינו של המערער, מיום 21.5.2013, הינו **"تסקיר חיובי לכל הדעות"**. לטענותה, בתסקרים המאוחרים יותר, מחודש يول' ומחודש אוקטובר, חלה תפנית בעמדת שירות המבחן. זאת, בשל התקיק הנוסף שנפתח כנגד המערער, ורצונו **"לנוהל משפט הוכחות"**. לטענותה, עמדתו זו של שירות המבחן הינה **"בעייתית"**. זאת, משום שירות המבחן לא צ'ין כי חל שינוי מבחינת התנוגנות של המערער.

הсанגורית טענה כי המגמה הבולטת בתסקיר מחודש אוקטובר היא שמה שעמד על הפרק והוא עניין ההכחשה באשר לאלימות זהה מה שהביא לתוכאה של תסקיר שלילי משום **ש"ירות המבחן משנה כיוון 180 מעלות"**. מרגע שנכנסה לתמונה עבירת האלימות במשפחה, החל השינוי בעמדתו של שירות המבחן.

הсанגורית טענה כי בית המשפט קמא לא התקיים כאמור לעיל ולטענתו של המערער על תקפה אותה. בית המשפט קמא התקיים רק לתוכאה השילילת של תסקיר שירות המבחן.

הсанגורית טענה כי ההרשעה הקודמת האחונה של המערער הייתה בשנת 2002. במשך 10 שנים לא נרשם לחובת המערער הרשעות. העבירות נשוא הערעור בוצעו בחודש Mai 2013 במהלך תקופה קשה שעברו המערער ומשפחותו.

הסנגורית טענה כי המערער ורعيיתו נשואים משנת 1988 וכי האירוע שבגינו הורשע הינו הראשון במשפט כל שנות נשואיהם. אשת המערער התיצבה בפני בית המשפט קמא ואמרה את דברה וביקשה להקל עם המערער. הסנגורית טענה כי אשת המערער נכחה גם במהלך הדיון בערעור. לדבריה, "היא עומדת מאחוריו ובקשת כי תקופת המאסר **שהושתה עליו תופחת".** לטענתה, לא מדובר כאן בתופעת האישה המוכה החזרת לבעה דבר שבוגרה. מדובר כאן באישה שהבינה את הסיטואציה ומתחז בחריתה החופשית ללא כל לחצים היא מבקשת להקל עליו.

הסנגורית טענה כי בית המשפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה כשהשิต עליו עונש של 18 חודשי מאסר לרכיבי בפועל, בעוד שעיל הנאשם מס' 1 הוטל עונש קל בהרבה, כאמור לעיל, ועל כן ביקשה להקל בעונשו של המערער.

בסוף טענותיה של הסנגורית הגיעו באת כח המערער לבית המשפט את מכתבה של אשת המערער שהתקבל וסומן **עג/1**. במכتبת כתבה אשת המערער כי "אניopolini וילדיים מאוד אוהבים ורוצים להיות ביחד לשקם את המשפחה. (...) אני רוצה לומר (...) שזו הפעם הראשונה והיחידה שהגענו למצב זה".

ашת המערער ביקשה להתחשב בכך או לעיל ולהקל בעונשו של המערער.

4. טענות המשיבה

באת כח המשיבה, עו"ד גב' לילך תמייר, טענה כי לא בכך פתחה הסנגורית את טיעוניה בהשוואה העונש שנגזר על המערער עם זה שנגזר על הנאשם מס' 1. לטענתה, "גם **חברתי יודעת שהעונש שהושת על המערער במקרה שלנו, עונש סביר בפני עצמו, ראוי והולם ולא חורג ממתחם ענישה מקובל. لكن היא ממקדת את טענותיו בדבר ההשוואה לנאים 1.**"

באת כח המשיבה טענה כי על אף שלושת המערערים הורשעו בגין אותו מעשה כמבצעים בצוותא, כמופורט בכתב האישום, הנה, חלקו של הנאשם 1 הtmpatch רק בכור שהוא נהג ברכבת, נתן את הג'יק לנאים 2 ו- 3 וחזר לרכב.

באת כח המשיבה טענה כי גם לאחר תיקון מס' 113 לחוק העונשין מחויב בית המשפט לבחון מהו חלקו של כל הנאשם מבין המבצעים בצוותא ביצוע העבירה. היא הצבעה על כך שהמעערער ואוחנה הם אלה שפעלו לעיקום הסORG. لكن, טענה, חלקו של הנאשם 1 ביצוע העבירה קטן יותר.

באת כח המשיבה הסכימה בטיעוניה עם החישוב שערכה באת כח המערער, הינו, כי בגין העבירות נשוא התקיק העיקריណון המערער ל- 10 חודשים מסר לריצוי בפועל וכי יתרת העונש, הינו 8 חודשים מסר לריצוי בפועל הוטלו על המערער בגין האלימות במשפחה.

באת כח המשיבה טענה כי אין לקבל את האבחנה שערכה הסוגורית בין ביצוע עבירות רגילות לבין עבירות האלמן'ב. לטענותה, מדובר בעברין אלים שביצעו עבירות רבות לאורך שנים וכי צריך לראות את הדברים. "המסוכנות שבו והאלימות שבו יצאו במקום אחר (הינו, במסגרת המשפחה. ע.ג.) שהוא חמור יותר ולא פחות".

באת כח המשיבה הצבעה על כך שכיוון המערער אינם מכחיש שתתקף את אשתו ואינם על בנו. "ушמעו שהוא מניפולטיבי, בשירות המבחן הוא רצה להציג תמונה טובה יותר כלפי עצמו או שהוא לא מבין את חומרת מעשיו והוא מסוכן. אנו דנים בנאשם שמיוחסת לו עבירת אלימות במשפחה ואיומים חמורים והוא לא מפניהם את חומרת מעשיו, לא לוקח אחריות, אז עונש של 8 חודשים מסר בפועל אינו עונש חריג אלא עונש הולם".

5. בתשובה לטענות המשיבה טענה באת כח המערער כי "אם הנאשם היה מניפולטיבי, הדבר הקל יותר היה לקחת אחריות ולקבל תסקير חיובי. בעניין הטענה שמדובר בעברין אלים, ברישומו הפלילי שלוש עבירות אלימות. האחרונה משנת 1996, כאשר עכשו באפריל ישנה התישנות. لكن לא מדובר בעברין אלים".

6. דין

א. לאחר עיון בגזר דין של בית המשפט קמא, בטענות באיתם הצדדים ובמכלול העניין, אמלץ לחבריו הנכבדים לדחות את הערעור.

ב. לחובתו של המערער 24 הרשעות קודמות, מרביתן בעבירות כנגד הרכוש, אך גם בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, הפרת הוראה חוקית, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והחזקת ושימוש בסמים מסוכנים. המערער אף ריצה עונשי מסר בפועל לתקופות שונות. הרשותה האחמורה של המערער היא מיום 6.2.2003 בגין עבירות רכוש.

כשלעצמו אני סבור כי צודקת באת כח המשיבה בטענותיה על כך שמדובר בעברין אלים. העובדה שלא נזקפו לחובתו המערער עבירות של אלימות במשפחה בעבר, אינה משנה את העובדה האמורה כלל.

ג. אכן, המערער צבר את ההרשעות הקודמות האמורות על פני שנים. כך גם אני מודיע לעובדה שהרשעתו הקודמת האחונה הייתה בשנת 2003. ואולם, העובدة שהמערער שב ועבר את העבירות נשוא התקיק העיקרי בשנת 2012 מלמדת כי למערער דפוסים עבריניים מושרשים כפי ש�ף צוין בתפקידו שירות המבחן.

uninatti אף בארבעת תסקרים שירות המבחן שהוכנו בעניינו של המערער (תסקרים מיום 21.5.2013, 4.7.2013, 23.10.2013 ו-5.1.2014). מסקנותיו של שירות המבחן, כפי שהיא באה לידי ביטוי בתסוקיר האחרון, היא כי מדובר בעברין בעל דפוסים עבריניים מושרשים החוזרים על עצמו וכי בנסיבות העניין, להערכת שירות המבחן, "(...) קיימ סיכון להישנות עבירות בעtid (בהתבסס על מצבו ההתמכרותי הממושך ודפוסים התנהגותיים פתולוגיים) וכן כן קיימת אצל יכולת נמוכה ומוגבלת להפיק תועלות מקשר טיפול. אשר על כן אין אנו באים בהמלצתה לחולפה עונשיות טיפולית בעניינו וממליצים להטיל עליו עונישה קונקרטית ומרתיעה".

ד. סבורני כי גם טענות הסנגוריות על הפליתו של המערער, בעונש החמור יותר שנגזר עליו לעומת הנאשם מס' 1, גם טענות אלה דין להידחות.

ראשית, כפי שציינה באת כח המשיבה, חלקו של הנאשם 1 ביצוע העבירות היה קטן מזה של המערער ואוחנה. **שנית,** הויל וכפי שפורט לעיל למערער עבר פלילי מכוביד, הרי שהייתה הצדקה להבחין בין עונשו של המערער לבין עונשו של הנאשם 1.

כידוע, הלכה פסוקה היא כי בית משפט של ערעור אינו מתערב בעונש שהוטל על ידי הערקה הדינית אלא אםโน כוח לדעת כי העונש שנגזר על הנאשם הספציפי חורג באופן קיצוני מן העונש הרואין.

סבורני כי העונש שנגזר על המערער, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובעוורונו הפלילי המכוביד, הינו עונש סביר ביותר ואין לערכאת הערעור כל הצדקה להתערב בו.

אשר על כן אני מציע לחברו הנכבדים לדחות את הערעור.

**יעוד גרשון, שופט
[אב"ד]**

השופט כמאל סעב:

אני מסכימים.

כמאל סעב, שופט

השופטת תמר שרון-נתנאל:

אני מסכימה.

תמר שרון-נתנאל, שופטת

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את הערעור.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ד, 03 אפריל 2014, במעמד הצדדים.

תמר שרון-נתנאל,
שופטת

כמאל סעב, שופט

יעוד גרשון, שופט
[אב"ד]